

రగల్ రాజ్యం వైసివాకట్

తొడనం జంగు

పశువుల కాపర్లు పశువులను లొద్దులకు తరలిస్తున్నారు.... పశువుల ఆరుపులకు లొద్ది ప్రతిధ్వనిస్తోంది.... కోపంగా, అసహనంగా పశువుల కాపర్లు పేసే కేకలు.... ఎక్కడెక్కడ టీవాల తిరుగుతున్నాయో ఒకరికొకరు చెప్పకునే హెచ్చరికలు ఒకపక్క, ఇంకొకపక్క మేకలను అడవికి తోలుకెలుతూ పిల్లలు పాదే పాటలు— మేకల తమ్ములు— మొత్తానికి ఊరి బయట యమసందడిగానే వున్నది.... మామూలుగానే ఈపాటికి ఊళ్ళో ముసలివాళ్ళు మంచాలమీది పసి పిల్లలు తప్ప మరోపురుగు వుండేది కాదు. కాని ఈరోజు వూరువూరంతా తుకతుక వుడుకుతంది.... మరాఠా రైతులు పినపినలాడుతూ గుడిసెల చూర్లకింద సాగిన గిముచ్చెట్లు బెడ్డండ్లు- తెలుగువాళ్ళు మరాఠావాళ్ళలాగే ఓరీరీరీ చూస్తూ వాళ్ళు గుజులు కడుతున్నారు. ఇంకొకపక్క గోండ్లు అట్లాగే తమ జాతివాళ్ళతో కలిసి ఎడతెగని ముచ్చెట్లు బెడుతున్నారు.... ఆ ఊరుకు దక్షిణం, తూర్పు దిక్కు పలుచగా విప్పబెట్టమధ్య కనుచూపు మేరదాకా వ్యాపించిన పంటభూములు.

ఉత్తరం, పడమర ఎత్తయిన గుట్టలు. గుట్టలమీద అడవి అప్పుడప్పుడే ఆకులు జాడిస్తూ చెట్ల మొదళ్లు ... బండలు కనిపిస్తున్నాయి. ఊరు తూర్పు నుంచి పడమటికంటా వ్యాపించి వున్నది.... పడమటికేసి గుట్ట ఊరి చివరనుండే ప్రారంభమౌతుంది...

ఊరు ఆఖరైనచోట బొగడమీద ఆ వూరికి వచ్చే అధికార్ల కోసం వేసిన బంగళా (గుడిసెనే బంగళా అంటారు) ఉన్నది. దానికి రెండు పక్కలా రెండు ఎత్తైన విప్పబెట్టున్నాయి.... ఆ బొగడకు దిగువన వందగజాల దూరంలో అవక్క ఈపక్క అశ్రద్ధగా వేసుకున్న గోండుల గుడిసెలు .. గట్టిగా గాలిపీస్తే కూలిపోయేటట్లున్నాయి.... గుడిసెలు పేదపేదగా వరిద్రం వాసనవేస్తున్నాయి. ఆ గుడిసెల్లోని మనుషులు ఎండుకుపోయిన దొక్కలతో, అకలి ముఖాలతో మాట్లాడటమే పెద్దసాహస కార్యమయినట్లుగా వున్నారు.

గూడెం వచేల్ (పెద్ద) ఎ గోదిరావు గుడిసెలోనుంచి బయటకొచ్చాడు. చోట్లె కంటానంగినమీసాలు - వికృతంగా పొడుచుకొచ్చిన ఎముకల ముఖం, అసలే ముడు

చకపోయన్నది... కండ్లకు చెయ్యడం పెట్టుకొని పొద్దుకేసి చూశాడు.... ముఖం మరింత మడుచుకొనింది... కోపం, అసహ్యం మరికేమీ కలిగాయోగాని కాండ్రకిచ్చి ఉమ్మేర్చామనుకున్నాడు... ఉమ్మిరాలేదు. "పొరకలసార్లచ్చే ఏల్లయ్యింది. ఓరి భూములు, ఓరి (ఎవరి) జాగలు.... కల్లెవర్కారు- ఝూటాకానూన్" గొను గుతూ.... "ఇస్రూ" అంటూ కీచుగా కేకేశాడు.... రెండు గుడిసెల ఆవతలి నుంచి నల్లటి యువకుడొకడు పెదవులకట్టిన అంటలి నాక్కుంటు చేతుల చిప్పతోనేబయట కొచ్చాడు...

"ఇంకా తిడి కాలేదుర- తుడుం గొట్టపో... వచాది మర్సినవా?". అన్నాడు..

ఇస్రూ నీళ్లు గటగట తాగి తుడుం కీసకొని బొగడమీది బంగళా దిక్కు పరుగెత్తాడు.

"టట్టర....టట్టర....టరటర....టరటర...."తుడుం మోగుతోంది గాభరగాభ రగాకాతుండా ఉండీ ఉండీ- గుడిసె గుడిసెకు మనిషిబోయి పిలిచినట్లుగా.... తుడుం మోగుతోంది. గోండు గుడిసెల్లో కలకలం.... ఒక్కొక్కరే - ఎముకలు తేలిన వాళ్ళు - చిరిగిన బల్లలవాళ్లు, కంపలోటి నెత్తులున్న స్త్రీలు - పిల్లల నెత్తుకొని ఒక్కొక్కరే బొగడమీద చేరుతున్నట్లు - తుడుంమోత వినవచ్చినంతమేరకు చుట్ట పక్కల గూడాలవాళ్లు ఆ ఊరికేసి నడువ సాగి డు.

ఇక తూర్పుకు విస్తరించిన ఊళ్ళోని మరాఠా రైతులు, లంబాడీలు- తెల గలు గునుస్తూ, తిడుతూ, వాళ్ళు మందలు మందలుగా బొగడకేసి నడిచారు. ఊరు ప్రారంభమయ్యే దగ్గరి పెద్ద పెంకుటిండల్లోని మత్తేదారు అహమ్మచాలి "మీరేం గాభరాపడదు... డర్ నామత్... గోండువల్లొకా వాతోమే..." మాటమధ్యలోనే అపి గడ్డం తీడుకున్నాడు... ముఖం మీద అసహ్యంగా వేరిన నూనెకేసి చూస్తూ మరాఠి రైతు కంభు, తెలుగురైతు నారాయణ తలలూపారు. వాళ్ళు కూడా బొగడకేసి నడిచారు....

"అంతయిపోయినంత క్యాంపు బెడ్డనంటది సర్కారు. ఫిర్ ఫాయిదా క్యామ్పై ఉల్టావాళ్ళకి మేపలేక తోడా తోబా అయిపోతది.... తేరిమాకా యే పొర్కల పార్డి వాలేంకో - కిందబెట్టినా పంచాదే - మీదబెడితే పచాదే.... కాలం మందిగరాలే దేఖ్ నా? తెరిమాకా యే తిరాతిమే బిర్ కుల్..". ఇంకా ఏమూలోచించాడో...

“రహమత్ మా బులారహీ ... (రహమత్ అమ్మ పిలుస్తోంది. ముస్లిములు ప్రీల పేరు వాడరు.) సన్ననిగొతు. ఆలోచిస్తూ - లుంగీ మోకాళ్లదానా ఎత్తి పట్టుకొని, స్లిప్లర్లు టకటకలాస్తూ పరదావాలికి నడిచాడు.

ఇక దొంగడ దగ్గర దాదాపు అన్నిదేవులవందలవందిదారా జమయ్యారు. తుడుం ఆగిపోయింది. అక్కడ అతనుడి జమైనా బంగళాకు చెరోపక్క రెండు గ్రూపులుగా విడిపోయి జనం కూర్చున్నారు ఒక పక్క గోండు వాళ్ళు ఆ ఘరివాళ్ళేకాక చుట్టుప్రక్కల గూడాల నుంచి వచ్చినవాళ్ళు కూర్చున్నారు...ఇంతా వచ్చేవాళ్లవస్తూనే పున్నారు ఇంకొకపక్క మూలా, లాలాదా, తెలుగు గిరిజనేతరులు కూర్చున్నారు. గిరిజనేతరులలో కొద్దిగా భూవశతి గలిగినవాళ్ల మరీ దిగాలువడి కూర్చున్నారు లంబాడీవాళ్ళ ముఖాల్లో ఏ భావమూ కన్పించడం లేదు.

అక్కడ ఇరువక్షలలో మోహరించి కూర్చున్నవాళ్లంతా ఎవరేం మాట్లాడుతున్నారో తెలువకుండా గొనుగుతున్నారు ఊరుపేరులేకుండా తిడుతున్నారు....

“అదిరాదయ్యా ఒకటా రెండా ఒనరంగమాటా. నా కొంప్లముచ్చిండ్లు నా ఇంటికగి చలబెట్టుండ్లు.... ఇగో నా వొంట్లో గోరెడు మాంసం లేకుంటా వాలుసుక తినుండి - నా పోరగండ్లు నేను మీ గోంతు గుడిసెలముంగట ఉరిబెట్టుక నత్తం..” అన్నాడోపొట్టి రైతు ఆడికీడికీ తిరుగుతూ

“నూడవోతే అంటేమరి, నోట్లె నాలికలేని గోడోళ్ళు తెగిచ్చిండ్లు, చేడ్ల మీనపడి కోసకచ్చుకుంటే - మనకు తా గోదాల్లేండదాం - గప్పడు సర్కారుకు కండ్లనల్ల బడ్డయి, ఓర్పియ్యవ్వ పాపమా! అన్నాయమా? చేడ్లమీనబడి కోసుక పోవడే?” నారాయణ మందిలో నుంచి ఎగేసిండు.

“మీరు మాత్రమే ఉకున్నారా?” ఎగోడిరావు...

ఆ మాట మీద రగడ లేచింది... అటునుండి ఇటు నుండి జనంలేచారు. ఒకరి నొకరు తిట్టుకోసాగిండ్లు.. మరికొంతమంది దుబ్బను తన్నుతూ లేచివచ్చారు.. ఎవడో మన్నుతీసుకొని “ ఇగో మా వంటలు గోనుకొచ్చుకొని మా నోట్లె మట్టిగాట్టిండ్లు... ఆఖరుకు మీకు గీమన్నె మీగులుద్ది” అంటూ మట్టి కిందబడేశాడు..

గోడోల్లు రేపానికొచ్చిండ్లు... ప్రీలు తిడుతున్నారు - చేతులు తిప్పుతూ ఆరుస్తున్నారు. అంతా మరీకిగుడ్డలవాళ్లే... అంతా ఎముకలులేలినవాళ్ళే - అంతా నిరు

పేదలే- కాని ఒకరినొకరు చంపుకుండామనుకున్నంత కోపంతో, కసితో ఒకరిమీది మరొకరు కాలు దువ్వెళున్నారు,

అప్పుడే పొరుగుూరి నుంచి వచ్చిన భగవతిరావు ముఖమీది చెమట తుడ్చు కున్నాడు ... ఊట చెంపలు, చిన్నకండ్లు దొడ్డుపెదమలు.

“పంచాదు బెట్టకొని కొట్టాడులెట్ల...” అన్నాడు పెద్దబండమీదికెక్కి కూర్చోంకి అన్నట్టు చేతులాపిండు....

“ఇంకేంది అక్క గోండునాయకుడచ్చిండు... తప్పాకి చెప్పుకోలేదా?” మందిల నుంచి మరాతాశంధు.

భగవతిరావు ఆ మాట పట్టించుకోకుండానే ముందు గిరిజనేతరులను గడ్డుపలు బట్టకొని బతిమిలాడి కూర్చుండ బెట్టాడు. ఆ తరువాత గోండువాళ్ళను కూర్చుండ బెట్టాడు. అట్లా గోండులను కాంతపరుస్తూనే - తూర్పు, దక్షిణం వేపు తొవ్వలమీద కావలికోసం ఇద్దరు గోండుయమకులను పంపాడు. మరో మువలవాన్ని, పిల్లవాన్ని అహమ్మదాలి ఇంటిదగ్గర కావలికి పంపాడు....

అప్పటికి సూర్యుడు నడినెత్తిమీదికి పాకుతున్నాడు. చేడ్లమీద తిరిగి తిరి గొచ్చిన గొర్రెంకలు తమ తావులయిన పప్పుచెట్లమీద చేరాలనుకొనివచ్చి - అంత మందిని చూసి అల్లరిచేస్తూ పక్కలకు ఎగిరిపోతున్నాయి... ఎవడో బంగళాముందు నెగడిమొద్దులు సరిచేశాడు.. వన్నగా పొగలేచింది.

పొగవలుచబడ్డది... పడమటి గుట్టమీది నుంచి ముగ్గురు రావడం కనిపించింది....

“పొరకల సార్లత్తండ్లు - పొంకలసార్లు...” గుసగుసలు... మాట్లాడుతున్న వాళ్లు మాటలాపిండ్లు - కొందరు లేచి లేచి వచ్చేవాళ్ళను చూసిండ్లు... మ గ్గరిలో ఒక తను కొద్దిగా ఎత్తు - ముగ్గురూ ధోవతులే కట్టుకున్నారు. ముతక అంగీలేసుకున్నారు.

బంగళాముందుకొచ్చి ఎత్తుగా ఉన్నతను “రామ్.. రామ్..” చెప్పాడు.. “రామ్ .. రామ్” అన్నట్టు గోండువాళ్లు గొణిగారు. మిఠావాళ్ళు మూరులు ముడుచుకున్నారు ...

ఒక్కసారిగా సీరియస్ గా మారిన వాతావరణాన్ని ఉల్లాసపరుస్తూ... ఎత్తుగా ఉన్నతను.. “మృగశిరతారై మణ్ణుల తీర్గున్నరు.” అన్నాడు.. అట్లా అంటూనే

అదరికి కనిపించే విధంగా ఉండే జాగాను వెతుక్కుని ఓ బండమీద కూర్చున్నాడు. అతని వెంటవచ్చిన ఇద్దరు కొంచెం దూరం జరిగి చెరోవక్క నిమ్మచెట్లదగ్గర కూర్చున్నారు. ఈశ్వేనుంచి వచ్చేదారిమీద చూపులు నిలిపిచూస్తున్నారు.

గోండు వాళ్లు మంచినీళ్ళు తెచ్చియిచ్చారు... కొద్దిగా ముఖమీద జల్లుకొని - మరొకొన్ని తాగి - పక్కవాళ్ళ కిచ్చిండు.. మూతితుడుచుకుంటూ లేచి నిలబడిరెండు పక్కల కూర్చున్న ఇనాన్ని చూశాడు...

“ఇలాంటి సమయంలో మీటింగు బెట్టడం కష్టంగానే వున్నది” అని మళ్ళా “పేదలంతా ఒక పక్షంచేరి తాము ఇన్నేండ్లు పడ్డ బాదలకు కారణాలు దెలుసుకొని లదాయి చెయ్యాలి సమయంలో - పేదలల్ల పేదలకే జగడం బుట్టింది... అగో ఆసాంటియాలల్ల గీ పంపాతు. . నారాయణ పెద్దయ్య కొదంటవా?” అన్నాడు గిరిజనే తరులకేసి నడుస్తూ పొరకలసారు.

మందిలో కూర్చున్న నారాయణ బొననలేదు కాదనలేదు. మళ్ళీ పొరకలసారే కలగజేసుకొని

“సరే - ఎవరు ఏ వుచ్చిళ్ళంతోటి- పేదలకు పేదలకు, ఇక్కడంతా రైతులు కూకున్నరు గన్న రైతులకు రైతులకు తాకులాట దెచ్చిండ్లో ఆ యింకమాట్లాడు కుంటాం. తగువైతే వచ్చింది... ఇది ఇప్పటి తగువుకాదని మీరికే... తగువెట్టా వొచ్చిందో మీరంతా ఎట్లాగు చెప్పతరు- న్యాయమైన పద్ధతిలో.... మీకందరికీ అను కూలమున పద్ధతిలో తగువు తీర్చుకుందామంటే.... తగువు తీర్చి లేపోతే పెంచు కుంటే పెద్దగయితది. నష్టపోయేది మాత్రం ఇద్దరు. ఆ సంగతట్లా ఉంచుండి...” తనొక్కడు మాత్రమే మాట్లాడుతున్నట్లు గమనించి - “మరింక చెప్పండి..” అంటూ బండమీద కూర్చున్నాడు...

“ముడికింద మంటబెట్టి సుతిపట్టుమన్నటున్నది...” అన్నాడొక మరాఠీరైతు...

“ఔ... ఔ అట్లనే ఉన్నది...” అన్నాడింకొకడు...

“ఆళ్ళయితే పంటలు దెచ్చుకున్నారు...” మరొకడు...

“ఇందట్ల ఓరు మాత్రమే తక్కువ తిన్నారు.” అన్నాడింకో గోండువాడు...

“అదికాదయ్యా...” భగవతిరావు పొరకల సారుకేసి చూసి.

“ఇగో - సారవార్ మూలతా (సమక్షంలో) నేను మాంతా.. నేను కొంత సంగతి

చెప్పదామని...”

“నువ్వేం జెప్పవో? మాకెక్కలేదా?” తెలుగురైతు అడ్డొచ్చాడు.

“బానయ్యా: ఏదీనుంచో మా గూదాలల్లకు వత్తిరి... ఏదో మా సొమ్మేం గొంటబోతరు. మాతో బాటు బతుకుండలంటే, ఉన్న భూమంతా కట్టా చేస్తుకుంటిరి... మమ్ముల దిక్కులేనోల్ల జేత్తిరి. అఖరుకత్తె” అంటిరావనే గోండువాడుకోపంగా.

“అగో మీ పచ్చాన పొరకల సార్లచ్చిండ్లుగదా? ఇంకేంది?” ఒక లంబాదారైతు...

అప్పుడు పొరకల సారు కలుగజేసుకొని “పంచాదుకన్న ముందు నేనోమాట జెప్పాలె.... పొరకల పార్టీ ఏ వాక్కలదికాదు. మేం కేవలం గొండ్లొక్కోసమే పని చేస్తున్నట్లు మరాఠా-తెలుగు, లంబాదారైతులకు అన్నించవచ్చు. కాని మీరు కూసంత విచారం జేస్తే అది నిజం కాదని తెలుస్తది. కఠింనగరంల-మీ పక్కమైదాన ప్రాంతాలలో రైతుకూలి సంగాలు బెడ్డన్నం. దున్నేవానికి భూమి, నడిపేవానికి మిల్లు కావాలంటున్నం ఎవరైతే కష్టం చేస్తడో వాడే తనకష్ట ఫలితం ఆనుభవించాలంటున్నం...” ఇట్లా తమ పార్టీ ఎవరికోసం పనిచేస్తున్నదో ఈ దేశంలోని రైతాంగము, కార్మికవర్గం కలిపి కల్లె సర్కారును పడగొట్టి రాజ్యం గెలుచుకోవాలని, దున్నేవానికి భూమి చెందాలని పొరకలసారు చాలాసేపు చెప్పకొచ్చిండు.

పొరకలసారు మాటలు ఎవరిమీద ఎట్లా ప్రభావం చూపాయో స్పష్టంగా తెలియలేదు... కాని కాసేపు ఎప్పటిలాగే ఇరుపక్షాలు మెల్లగా మొదలుపెట్టి ఉద్రేకంగా ఒకరినొకరు తిడుతున్నారు. మీది తప్పంటే మీది తప్పనుకున్నారు... ‘పేదలమైన మమ్ముల ఇప్పుడు భూములనుంచి వెళ్ల గొడితే ఎట్లాబతికేది?’ అని గిరిజనేతరులన్నారు. “అసలుభూమి లేకుండా మా దగ్గరికి బతుకొచ్చి భూమంతా కట్టా చేస్తిరి. మేమెట్లాబతుకాలే”నని గోండ్లన్నారు... “ఇప్పుడెట్లా బతుకురున్నారో అటాగే” అన్నారు తెలుగలు. “మేం అట్లా బతుకదలుచుకోలే”దన్నారు గోండ్లు.

పొద్దు నెత్తిమీది కొచ్చింది. అమీతుమీ తేలలేదు. అసలు సమస్య తేలలేదు. ఒక్కొక్కరే మాట్లాడటంబోయి, ఎవరికి వారే దిగ్గరగా మాట్లాడుతున్నారు

పొరకలసారు కల్పించుకొని “రెండు పక్షాలనుంచి ఎవరన్నా బాగా తెలిసినవారు చెప్పండి” అన్నారు.

మాటలు బండియినయ్యేముచ్చెటాగినయ్యే. నువ్వు చెప్పమంటే నువ్వు చెప్పమన్నారు.

గోండులనుంచి ఎగోదిరావు వగిపోయిన తనుషను నిటారుగా ఎత్తిండు విదో మాడలాడాలనుకున్నాడు. ఆతని కంఠం రుద్దమైపోయింది. కండ్లపొట పీల్లు కారినయ్యే. ఈ గడగడలో అతనిచేను కోసుకపోయిండు గిరిజనేతరులు. ఆ దుఃఖం అందుకురాదు—ఆతనికి తన జీవితకాలంలో భూమికాసం పడ్డ తిప్పల్లన్ని ఏక కాలంలో పోతెత్తాయి....

“సార్ వార్ మాతా.. భగవతిరావు మాంతా, ఇక్కడకుకున్న చిన్నలు పెద్దలు మాంతా... ఈ పూల్లె నా ఈడువాలు సాలె అచ్చుమయ్య, మరాఠీ బాబన్న తప్ప మరెవ్వలు లేరు. కాదు బాబన్న” అన్నాడు.

అప్పటిదాకా ఒక్కమాటన్నా మాటలాడకుండా కూర్చున్న మరాఠీ బాబన్న నెత్తిమీద గుడ్డతోపీ తీసి బొనన్నటు తలూపిండు ...

“నాకేడ మతికిగని—ఇప్పటికి నలభయే అయ్యిందో? ఇంకా ఎక్కువే అయ్యిందో గనిమేం. మా గూడెంల గతరతై గూడెమిడిసి గీడికచ్చినం. గప్పుడు— గీడ నాలుగే గుడిసెలుంచె - మేం అడివి నరుక్కున్నం. మూడేండ్లో, నాలుగేండ్లో నాకు గిప్పుడు మతికి లేదు మన హైదరాబాద్ వచ్చే తండ్రి లద్దవచ్చే గిదంత నా మక్త అంట అచ్చిండు. అడు తూడత్తని బెదిరిచ్చి మేం కొట్టిన భూములు కట్ట చేసు కున్నాడు. అగో గయనె మా గూడానికొచ్చిన మొదటి బయటిమనిషి. ఇగ అయినెకు పాలేర్లంట, పనిపాటలోల్లంట సానామంది వచ్చిండ్లు. మేం జంగల్ నరుకుడు, గిది నా మక్తాలడనుడు. ఇగో గీ బొగడమీనుంచి సూత్తై కనిపిచ్చే సూర్ల ఎకరాలన్నీ మా నెత్తురు కలికలిజేసి భూముల జేసినయ్యే.

“అయంక నాలుగై దే. డక్కేమొ? మరాఠోల్లచ్చిండ్లు. మాసిన బట్టలతోని, అప్ప అప్పం అయి థాయి అనుకుంటుచ్చిండ్లు తురక మత్తెదారు సందుబెట్టలే— మా భూములు బోయినయన్నరు. జాగలు బోయినయన్నరు. దేశంగాని దేశం పచ్చుల తీర్చివున్నరు. మాదేం కొంటబోతండ్లు. రెక్కలున్నయి—మీరున్నరు అడిపి—నరుక్కొండ్లి బతుకుండ్లి, అన్నం మాగోడ్లం.

అశ్వు - అదేదనో బట్టలు తయారై తయన్నరు. పత్తివంట ఏనుడుబెట్టిండ్లు మమ్ముల జూత్తెనే అగ్గిలబడే మత్తెదారుకు మరాదోల్లకు మంచి దోసానయ్యింది. యాడినుండ్ల ఇగో లంబదోల్లచ్చిండ్లు ఊరు పెరిగిపోయింది. భూములు సాపయినయి. వచ్చేదోల్లు ఇంకా వస్తనేఉన్నరు. గొండోని లతుకు ఎటుగాకుంట తెర్లయిపోయింది. మరింక కొత్తగ బూములు నరుకుదామంటే ఇంగళాతోల్లచ్చి మా బూములన్ని రిజర్వుల కచ్చినయన్నరు. అప్పుడు మరవయింది గొండోనికి...." ముసలి ఎగోదిరాపు కుతం ఎండుకపోయింది. మరింక మాట్లాడలేకపోయాడు.

"ముసలోదెప్పుడు చెప్పేదే?" అన్నాడో గోండువాడు.

అప్పుడు పొరుగుగూడెం భగవతిరావు కలుగజేసుకొని "ఇప్పటికి పదేండ్ల కింద 1 లగంధారీ పట్టాలంట గోండోల కచ్చినయ్.... ఇరువై ఏండ్ల కింద ఎవడు యేయే నంబరు దున్నిండ్ల లెక్కలు దీసిండ్లు. తలాకొంత రాసిండ్లు. అగో గప్పడే గొండోల్లకు అశ బుట్టింది. గిర్దవార్ల సుట్టు, పట్వార్ల సుట్టు నడ్లులు గట్టు కొని తిరిగితిరిగి నప్పిండ్లు—"

"దాన్నే చెనన్నీ అటారు" పొరకలసారు.

"గదేందో మా కేమెరుకగని. గప్పడు మల్ల భూమిమీద అశలు బుట్టినయ్. మత్తెదారు తమకింద ఉంచుకునేకాడికి ఉంచుకొని మా పేరుమీద పట్టాలిచ్చిన బూమి మాత్రం లంబదోల్లకు, మరాలోల్లకు అమ్ముకున్నరు...."

మరాతీ ముసలి దాబన్న కలుగజేసుకొని "ఇదిగో మా దగ్గరి నుంచి మత్తెదారు డబ్బు గుంజిండు. ఏకరాకు నూరే అన్నడు. కొన్నంక అధికార్లు గివి మీయి కావన్నరు. అశ్వుకు తడిపితిం. ఇంగళాతోల్లు గిది రిజర్వు అనిరి. అశ్వుకు తడిపి తిమి. అఖర్వు ఇబ్బడి మబ్బడయ్యే. సిక్కులట్లనే ఉండే సాట్ల తవుడుబోసి కుక్కలకు తాకులాట బెట్టినట్లయ్యె" అన్నాడు.

"మనమర్జీల మనం యిచ్చినం, గిందట్ల మత్తెదార్ల తప్పేమున్నది" నారాయణ వెనకేసుకొచ్చారు.

1. లగంధారీ పట్టాలంటే చెనన్నీయాక్టు దీనిప్రకారంగా 1953, 1954 లో యేయే భూమి రైతులు కాస్తు చేసిండ్ల ఆయా భూములు ఆ రైతులకే చెందాలని, ఇది 1874లో వచ్చినట్లు చెప్పారు.

చాలామంది నారాయణమీదికి గయ్యమని లేచిండ్లు.

“ఏమయితేంది గోండ్లొళ్లు వరెషాన్ల బడ్డరు. వట్టాలచ్చినయని దున్నబోతే. తన్నులు గుడ్డులు - జేలు - నామట్టుకు నేను నెలరోజుల నిజమాదాదుల జేలుంటే ఇంటి కచ్చెట్టాలకు మంచి నాగలిమిది కంకను (ఎద్దును) పులి గొట్టింది” - కుర్లు.

“మల్ల మొదటికచ్చింది కొట్లాట ... రామనేకుని కాడయ్యింది” ఒక తెలుగు రైతు.

“భూములమీద ఆశ లొదులుకొని జంగలాతోల్లతోనీ తన్నులు గుడ్డులు తిను కుంటుండగనే మా లొడ్డులకు పొరకలసార్లచ్చిండ్లు, కగవతిరావు ఆ గి“వక్కా ఆశ, మేమెక్కడ పొరకలసార్ల మాట వింటమోనని - 2 గిరిజనుల భూములు గిరి జనులకే అంట చట్టాలు తెచ్చిండ్లు” భగవతిరావు.

పొరకలసారు లేచి నిలబడి “మల్ల గిరిజనేతరులు మైకోర్టుకు పోయి స్టే తెచ్చుకున్నారు. మొదటినుంచి కల్లెసక్కారు ఇదే అట. ఒకనిదగ్గరనుంచి తినేకంచం గుంజి ఇంకోని దగ్గర బెట్టుడు. ఆడు మొత్తుకుంటే మళ్ళిబుట్టుడు. అసలే ఆ కంచంల పిరికెడు బువ్వ.... కుప్పలు కుప్పలు. నూర్ల ఎకరాలు కట్టాచేస్తుకున్న మక్తేదార్ల నేమనడు. ఆ పేదవానిది ఈ పేదవానికి, ఈ పేదవానిది ఆ పేదవానికి మార్పి-ఇద్దరికీ లదాయిబెట్టుడు. మక్తేదార్ల పక్కలచేరి కొట్లాడంటే చూసుడు. 1979వరకు మక్కా గిరిజన గిరిజనేతర కొట్లాట ముదిరింది. అప్పుడు రైతుకూలి సంఘాలు కర్పించుకొని నిరుడు ఇదేదొగడమీద ఏం మాటాడుకున్నం? పేదవాళ్ళు పేదవాళ్ళు కొట్లాడుకోవద్దని. ఒకే భూమి గిరిజనునికి, పేద గిరిజనేతరునికి ఉంటే చెరిసగం పంచుకోవాలని చెప్పింది. మదావిజంగు, శంభు లాండోళ్లు అట్లా తప్పా చేసుకున్నరుకూడా.” పొరకలసారు కొద్దిగా కంతంపెంచి “ఓ రైతులారా! మనంమనం ఎప్పుడు కొట్టుకసావటమే మక్తే దార్లకు, వాళ్ళ స్కూరుకు గావారె. ఇగో ఈ దొగడమీంచి సూత్రే అట్లా ఆకాశపు అంచుదాకా ఉన్న భూములన్నీ చూడుండి. ఆ భూములన్నీ ఎవరిచేతుల్లఉన్నయి.... మీ పూర్లో లెక్కలు దీ త్రే అంతా కలిపితే గోండ్లకు, మరాఠా, తెలుగు, లంబాదా రైతులంతా కలిపితే 150 ఎకరాల భూమిలేదు. మొత్తం ఊరిఅయకట్టు భూమంత దాదాపు 500 ఎకరాలు మీపూరు పివారు కిందున్నది. 150 ఎకరాలు అహమ్మదాబీ

కిందనే ఉన్నది. మిగతాది రిజర్వుఫారెస్టు కింద ఉన్నది. ఆ భూమంతా పేదగిరిజన గిరిజనేతరులు తీసుకోవాలి. కాని ఆ భూమంతా మత్తెదారు, సర్కారు ఉక్కు పిడి కిలి కింద ఉన్నది. దాన్ని మీరంతా కలిస్తేతప్ప బద్దలు కొట్టలేరు. దాన్ని పోరాడి గెలుచుకుంటేతప్ప ఈఊల్లోని దున్నెరైతుకు భూమి దక్కదు. అహమ్మదాలిభూమిని బేషరతుగా ఆక్రమించుకుందాం. కావాలిస్తే తను మనలాగా దున్నదలిస్తే అతన్ని దున్నుకొని బతుకుమందాం. సర్కారు పెంచిన పిచ్చితుమ్ములు నరికి పంటలు పెడు దాం. పొరకలపార్టీ మీవెంట ఉంటుంది. ఇగో ఇదేమాట. నిరుడు ఇక్కడే చెప్పాను. అందరూ తలయాపిండ్లు. మత్తెదారు భూమి 10 ఎకరాలు దున్నిండ్లు. మీరు ఏకమైవందుకే వాడు గగ్గోలయిండు-పెద్దల గల్పిండు.”

“లోటీసులు పంపలేదా?” అందాడై తు.

“కల్లెక్కరు నోటీసులు గిరిజనుల తరపున గిరిజనులభూమి గిరిజనేతరులు ఖాళిచెయ్యాలని పంపాడు ”

ఈ మాటమీద మళ్ళీ రగడ లేచింది. “మాతో కల్పి ఉండుకుంటనే మా ఊడికిందికి నీళ్లు దెచ్చిండ్లు” గిరిజనేతరులు.

“మల్ల మత్తెదారు దగ్గరికే మీరురుకలేదా?” గోండ్లు.

“గిరిజనులమీద గిరిజనేతరులకు అనుమానం పుట్టింది. మళ్ళా మత్తెదార దగ్గరికే వాళ్ళు పోయారు. అడుగు దెట్టాలన్నంచే భయపడేదోల్లు మనదాట్ల రెండు కాంగనే పోలీసుకార్యంపచ్చింది. గిరిజనులకు పోలీసుల దెచ్చిండ్లని కోపం - అది ముదిరింది, పెరిగింది. వారంరోజులకింద ఎటుపోతున్నామో తెలియకుండా ఒకరిపంట మరొకరు కోసుకొచ్చుకున్నారు. వాడు వల విసిరిండు. మనం ఒకరిమీద కోపంతో ఇంకోరం వానివలలో పడ్డాం. ఇకనై నా మించిపోయింది లేదు. కామ్రేడ్స్! భగవతి రాపు మీతోపాటు ఉంటాడు. న్యాయంగా పేదలభూములు తిరిగి పంచుకోండి. కోసు కొచ్చిన పంట పంచుకోండి. మనమంతా కలిసి అడివి నరుకుదాం-తుడుం గొరుదాం. కల్లె రాజ్యం అంతమయ్యేదాకా, దున్నెవానికి భూమి వచ్చేదాకా—” పొరకలసారు సాయంత్రమయ్యేదాకా అందరితో మాట్లాడాడు.

వారంరోజుల తరువాత అహమ్మదాలి 'తన మొక్కజొన్నపంట కోసుకు పోయారని' అదిలాబాదుకు యన్. పి. దగ్గరికి పరిగెత్తాడు. "రిజర్వ్ ఫారెస్టు పిచ్చెత్తినట్టు నరుకుతున్నారని - నివారించడానికి వెళితే గిరిజనులు తమగుడ్డలు ఊడ దీసి, ముక్కులు భూమికి రాకిస్తున్నారని, తమకు తగినరక్షణ కల్పించకపోతే గూడాలల్లోకి వెళ్ళబోమని" ఫారెస్టు ఉద్యోగులు యన్. పి. దగ్గర చెప్పకున్నారు.

2

తొవ్వ దారి లేని ఆ మారుమూల గ్రామానికి కచ్చారోడ్డుదిగి దానివెనుక గొలుసులు కొట్టుకుంటుండగా లారీ సాగిపోతోంది. రోడ్డు కిరుపక్కల చుక్కలకంటా పెరిగిన చెట్లకొమ్మలు లారీని గీరుతున్నాయి. క్యాబిన్ లో బెదురుచూపులు చూస్తూ దారి చూస్తున్న కంట్రాక్టరు మార్వాడీ చున్నిలాల్ కు కుదుపునికో మరెందుకోగాని దిగచెమటలు కారుతున్నాయి. నుదురుకు బెట్టుకున్న కుంకుంబొట్టు ఎర్రగా ముక్కు మీదికంటా కారింది.

"హజారో రూపియా జంగల్లో పోసి, ఎకరాకు ఆరునూరిచ్చి భూమికొట్టి లారీ కిరాయిలాయె జెర అయిస్తా అయిస్తా, బాయే" గొనుగుతూ చెమట తుడుచు కుంటూ, దారి చూస్తున్నాడు చున్నిలాల్.

"మల్ల కిరాయికొనై వొట్టు సార్... పైర్లు రాళ్ళల్ల సతైనాశనం అయిపో తన్నయి సార్. ఇంతకన్న బొంగు కొట్టుకుంటె ఫాయిదా!" డ్రైవరు.

క్లీనరు కునికిపాట్లు పడుతున్నాడు. అట్లా లారీ దొంకలుతిరుగుతూ, ఎత్తు పంపు లెక్కుతూ మేడిగూడెం ఊళ్ళో సొచ్చింది.

"జల్లీ పోనియ్, తెరిమాకా గోండువాలే ఆయేతో కిరికిరి" చున్నిలాల్ గాధ రాగా అని అడ్డం గుండా లారీలోపలికి చూశాడు. లోడింగుకోసం అదిలాబాదునుండి పట్టుకొచ్చిన లేబరు టాడీలో నిలబడి ఊరును చూస్తున్నారు.

"బైబో.... బైబోరే"....చున్నిలాల్ కనురుకున్నాడు లేబరు ఆ మాట కాతరు చేయనేలేదు.

లారీ చుట్టు బిలబిల గోండ్లొలు మూగనేమూగారు. ద్రైవరు హారను మోగిస్తూ ఊరు దాటించి బీడుభూముల్లోకి తోలాడు.

గుట్టదాకా విస్తరించిన బీడుభూముల్లో మాంగనీసు వర్షాలు (తనుసులు) కుప్పలు కుప్పలుగా-వర్షా కొలతకోసం ఉపయోగించే చెక్కపెట్టెలు - ఆకుప్పల చుట్టూ అలివిలిగా తవ్విన గుంటలు....

చున్నీలార్ లారీదిగి "దిగండిరా? దిగండి....లారీ లోడు క్షేమంగా అదిలా బాదుకు చేరిస్తే మనిషికో రూపాయి ఎక్కువెస్త" అన్నాడు.

"అబ్బో మీరిచ్చే రూపాయిబెడై లారెడు సామానత్తది బాంచెన్" అన్నా దొకడు కిసకిన నవ్వుతూ.

"ఎంత వరాషుమాడితె మాత్రం మార్వాడిసేబ్ వైసలసంగతి మర్పి పోతడా?" అన్నా డింకొకడు.

ఆ మాటలేవి పట్టించుకోకుండా చున్నీలార్ ఊరుతేసి పైజమా సదురు కుంటూ బెదురుబెదురుగా చూస్తూనే ఉన్నాడు.

లేబర్ తట్టలు, పారలు తీసుకొని ఒక మాంగనీసు కుప్పదగ్గరికి కదిలారు. చున్నీలార్ భయపడ్డట్టే అయ్యింది, ఊళ్ళెనుంచి కర్రలు, గుతుపలు పట్టుకొని జనం లారీదగ్గరికి వరుగెత్తుకొచ్చారు.

"అచ్చాబై....మై మామూలి అసామి నహీ. మీరు వర్షా ఒక్కటి టికి 27 రూపాయలు పడదన్నరు. అంతకన్నా ఎక్కువెచ్చే స్టోమత నాకులేదు. ఇదేది మట్టి? మీరు నమ్మొ జేస్తండు. చేసుకో.డి - నాకీ పరిగి బాటులేదు. మరింక మీ మాంగ నీసాడు, మన్నోడు. నా జాగల నేనుపోత. ఏదో ఎకనాన అరునూరు బోసి - మీకు వర్షాకు 27 రూపాయలిచ్చి నాడబ్బంత మన్నుల బోషిన. మరింక త్వంది తీసుక పోసియ్యండి" అన్నాడు.

"మేం ఎన్నేండ్లనుంచి తవ్వతున్నం. భార్యాభర్తలు కలిసి ఈ మన్నుల మన్నుల తే దినానికి నాలుగురూపాయలు కలిగి డ్దలేదు. కూలి పెంచమన్నం" ఒక ముసలి గో.రువాడు

"నాకు పడ్డల్ లేదు బై."

"అదిలబాదుల బిద్దిగు కట్టలేదా? పడ్డ లెట్టలేదు" ఒక మరాఠీ యువకుడు మీదిమీది కొచ్చాడు.

గలాట ముదిరిపోయింది. "మాకింకా 30 పర్యాలకు పైకం రావాలె. అది కక్కు - మా భూములన్నీ పొక్కలు గొట్టచ్చి చెడగొట్టావు. మరిక ఇక్కడినుంచి ఒక్క-పెళ్ళ కదలటానికి వీలేదు" అరుపులు.

చున్నీలార్ తెప్పిపోయాడు. చిరుబొజ్జ కిందికి మీదికి కదులుతుండగా ఎగి రెగిరి తిట్లసాగిండు. చెమటలు కారి ఒళ్ళంతా తడిసిపోయింది.

"ఎత్తండిరా" చున్నీలార్ కేకపెట్టాడు.

గోండులు, మరాఠీలు ఎగబడి తట్టలు, పాఠలు గుంజుకున్నారు.

"వీడో దొంగ - మా రక్తం ఎత్తుకపోయి బాగా సంపాదించిండు. మమ్ముల ముంచిపోయిండు. ఈడిమార్ (సరుకు) ఎత్తుకపోదామని వచ్చిండు. రామ్ రామ్ డైబర్ సాబ్ - మీ రెల్లుండ్లి లేదంటిరా మీ లారీ మీరుండరు" అన్నారు.

మరికొంతసేపు ఘర్షణ జరిగింది. చున్నీలార్ కు పిచ్చైతింది. కోపంగా చేతులు విసురుతూ మందిమీది కురిచాడు ఎవరో చేతులు నెచ్చైతారు. ఇంతెవరో అంగి చింపారు. డ్రైవరు జనాన్ని ఆపి చున్నీలార్ ను లారీలో కుదేసుకుని వచ్చిన దారి పట్టాడు.

లారీ డిబిడిబ లాడటంకన్నా మిన్నగా చున్నీలార్ తిడుతూనే ఉన్నాడు. ఎన్నివేల రూపాయలు లాసో లెక్కలు కడుతున్నాడు. అతనికి లారీ కిరాయికూడా యివ్వాలని తీచింది. ఎంతమంది వచ్చిండ్లు - ఇన్నూరో, మున్నూరో? ఇంకా తుడుం కొడితే ఎంతమందైనా రావచ్చు. పొరకలసార్లు నా కొంప ముచ్చిండ్లు.... పొర కలసార్లు రాకముందు ఎంత తనిచ్చిందో లెక్కలు తెలువని గోండ్లు - ఇప్పుడు అన్నీ అన్నీ లెక్కలు కడుతున్నారు.

అదిలావాడు వచ్చేసరికి కరంటుబుగ్గ లెగ్గినయ్. ఆడే లారీని సీదా యస్. పి. ఇంటిముందుకు తీసుకెళ్ళాడు. చిరిగిన బట్టలతో అలాంటిస్థితిలో చున్నీలార్ ను చూసి, అతని విజినెస్ తెలిసిన యస్. పి. కి అంతా అర్థమయ్యింది.

"మీరు మత్తెదార్ల సై మదత్ (సహాయం) చేస్తారు. హైకోర్టులనుంచి స్టేలు తెప్పిస్తారు. ఆప్ కారోల్లోనే మదత్ చేస్తారు. పోలీసుల పంపుతరు. మా వ్యాపారస్తుల అన్నీ వ్యాపారాలకు దెబ్బొచ్చింది. వత్తి గిట్టుబాటు ధరంటరు." చున్నీలార్ చాలా సేపు చెప్పి చెప్పి హలాత్తుగా లేచి కళ్ళిడిస్తూ వెళ్ళిపోయాడు.

3

రెండు కొండలమధ్య సాత్నాల ప్రాజెక్టు దాదాపు పూర్తి కావాస్తోంది. ఇంకా ప్రాజెక్టు ధారకు అడ్డకట్ట కట్టడం మాత్రమే మిగిలిపోయింది. అదికూడా పూర్తి చేసేటందుకు మేస్త్రీలు వచ్చారు. తోయగూడెం, సాత్నాల మాంగూరు జనం తుడుం గొట్టారు. వేల సంఖ్యలో జనం పోగయ్యారు. సాత్నాల ప్రాజెక్టు కింద మునిగి పోతున్న తమ భూములకు నష్టపరిహారం చెల్లించేదాకా అడ్డకట్ట కట్టడానికి వీల్లేదన్నారు. మేస్త్రీలు తెల్ల మొఖాలు వేసుకొని చెట్ల కింద గుడ్డలు పరుచుకొని కూర్చున్నారు. జనం అక్కడే చెల్లనీడలకింద అరుస్తూ కేకలు పెడుతూ తిరుగుతున్నారు.

కంట్రాక్టర్లు చేసేదేమిలేక కలెక్టరు దగ్గరికి పరుగెత్తారు. కలెక్టరుకు గోండు ప్రాంతాలల్లోకి పోవాలంటేనే భయం.... తనను ఇదివరకు నిలదీశారు. ప్రశ్నల వర్షం కురిపించారు. తను మాత్రం ఏం చేయగలడు? ఆ ప్రాంతాలల్లో భూములు కోల్పోయిన రైతులకు ఏమని జవాబు చెప్పగలడు? కనిపించే భయంకర దరిద్రాన్ని కాదని- తను తీర్చగలనని హామీ యివ్వగలడా? తను పోవాలి. ప్రభుత్వం తరపున అబద్ధాలాడాలి.... వెళ్ళినంత కాలం వెల్లడీయాలి.... ఏది ఏమైన నక్కనైట్లు నుంచి జనాన్ని ప్రభుత్వంకేసి తిప్పాలి.... జీబులో కూసున్నాడు.

కలెక్టరు ఒక సర్కిల్ ను, ఏడుగురు పోలీసులను వెంటబెట్టుకొని మిట్ట పుఖ్యాహ్నానికల్లా సాత్నాల చేరుకున్నాడు.

అతని జీబు చుట్టూ ఇసుకవేస్తే లాలకుండా జనం మూగిపోయారు.... కలెక్టరు జీబులో నుంచి దిగాలా వద్దా అని విచారం చేస్తుండగానే సర్కిల్ దిగి పిస్తోలుమీద చేయించి ఆ చిరిగిన గుడ్డల జనంలో వెతుకుతున్నాడు.... తనకు కావాల్సిన ముఖాల కోసం. కాని అందరి ముఖాలు క్రోధంతో మండుతున్నాయి.

“ప్రజలారా! మన ప్రభుత్వం మీకోసం కోట్ల రూపాయలు ఖర్చుబెట్టి ప్రాజెక్టులు కట్టిస్తోంది....” కలెక్టరు దిగి భుజాలు ఎగరేసి అన్నాడు....

“ఐ సారు.... మేం వరదలొచ్చి కొంపగోడు కొట్టుకపోయి తిండిలేక మల మల మాడుతంటే ఏ కల్లై సర్కారు మా గూడేల దిక్కు తొంగి చూడలేదు....”

ఓ గోండువాడు మందిలోనుంచి “మీ ప్రాజెక్టు మీరే తీసుకోండి... మా భూముల మునిగిపోతాయి...జైన ఊలోని తురక,రెడ్డి, వెలుమ మత్తెదార్లకు కాలువలుదీసి నీళ్ళు కొంటపోతారు....” ఒక స్త్రీ....

సర్కిల్ ఆ స్త్రీని ఎగాదిగా చూసిండు. ఆదిలాబాదు గిరిజన సభలో ఆ స్త్రీ గొంతెత్తి పాటలు పాడడం తనకు గుర్తున్నది ...

“పొరకలసార్లు మీకు మాయమాటలు చెప్పుతున్నారు. మీరు వినవద్దు. సర్కారు మీకు అన్నీ యిస్తది.” కలెక్టరు ఇంకా చాలా చెప్పాలనుకున్నాడు....

కాని ఆ మాటమీద వెనుక ఎక్కడో ఉన్న అంటిరావు ముందుకు వచ్చి “సర్కారా? అన్ని యిస్తదా? గుడిసెలే సక్కగలేవు. అడివిల వాసం పెందెముడితె గుడిసెపట్టి (పన్ను) లావ్ లావ్ మంటడు మీ సర్కారు సైకిదారు. మీరు పెంకల్లస్త మంటరు. నెత్తిం కప్పకోనా? మీరు మేకలిస్తే జంగాతు అమీను కోస్కొతినకొంట పోతడు. మీరు పట్టాలిస్తనని మాతోనంటరు. మత్తెదార్లకు అధాలతుల కాయిదాలిస్తరు....మీ సర్కారిచ్చే ఇనాములు ఇందర్ వెల్లిన చూస్తమి. కలెక్టర్ సార్ మీకు రామ్ రామ్. మాకు మీదేదీవద్దు. మా భూములకు నట్టం యియ్యండి” అనేసి మళ్ళీ మందిలోకి వెళ్ళిపోయాడు.

“సర్కారు అన్నీ యిచ్చేదైతె సర్కిల్ సాబ్ నెండుకు తెస్తది....మా కోసం పొరకలసార్లు సావమన్ను సస్తరు—వాళ్ళ మాట వినవద్దా?” మందిలో ఎవడన్నాడో తెలియకుండా ఒక గొంతు—

సర్కిల్ ఉరిమి చూశాడు. పిస్టోలు తీశాడు. అడుగు ముందుకు వేశాడు. అతనికి చిరాకుగా ఉన్నది...కలెక్టరు అంత శాంతంగా మాట్లాడుతున్నందుకు కోపంగా ఉన్నది. తనకు తెలిసిందల్లా తన్నడం—

కలెక్టరు కనుబొమ్మలు ముడుచుకున్నాయి. అందరితో మాట్లాడితె ఎంతకూ ఎడతెగదు—

“మీకు నష్టపరిహారం తప్పకుండా యిస్తాం—మార్చి నెల అఖరులోగా అందరికి చెల్లిస్తాం—ఎవరెవరి భూమి ప్రాజెక్టుకింద పోతున్నదో ఇంకా లెక్కలు పూర్తి కాలేదు—నేను మీకందరికి హామీ యిస్తున్నాను. ఈ ఒక్కమాట వినండి. ప్రాజెక్టు పని నడవనీయండి.” కలెక్టరు చెప్పవలసింది చెప్పి జీటు ఎక్కాడు.

జనంలో గుసగుసలు—ఒక ముసలివాడు అందరి తరపున వచ్చి “సరే—” నన్నాడు.

కలెక్టరు జీటు కదిలించి—మేస్త్రీలు చెట్లకింది నుంచి లేచారు—

4

ఒకనాడు యస్.పి. ఆఫీసులో కూర్చున్నాడు.... స్టెనోని పిలిచాడు.

“అదిలాదాద్ అదివి ప్రాంతాలలో గోండులు తీవ్రవాదుల మాటలను పూర్తిగా నమ్ముతున్నట్లు ఇంతెలికెన్ను శాఖవారు చెప్పతున్నారు. రెండు సాయుధ దళాలు గోండు గూడాలలో తిరుగుతున్నట్లు ఆ దళాలలో ఏ కుగురు సభ్యుల చొప్పున ఉన్నట్లు, అందరిదగ్గర తుపాకులున్నట్లు పోలీసుశాఖ అనుమానిస్తోంది. వాది అనే ఊళ్ళో దాదాపు మూడువందల ఎకరాల రిజర్వుపారెస్టు నరికినట్లు పారెస్టు అధికారులు చెప్పతున్నారు. అడగింపచోయిన సారెదార్లను, చౌకిదార్లను గుడ్డలువిప్పి ముక్కు భూమికి రాకిస్తున్నారట-మ కైదార్లు తమ ఊళ్ళలో క్యాంపులు పెట్టాలని ఒత్తిడి తెస్తున్నారు.... శోయగూడలో భూస్వామి భయపడుతున్నాడు. మాంగనీసు పని నిలిచిపోయింది. ఇంకొకవక్క కరువుపరిస్థితి. భూస్వాముల పంటలుకోసుకపోతున్నట్లు వార్తలు వస్తున్నాయి. పెట్రోలింగు చేయించాలంటే చాలినంత ఘోర్పులేదు. వాహనాలు లేవు.... ప్రభుత్వము తీవ్రమైన శాంతి భద్రతల సమస్యగా పరిగనించి అదినపు బలాల పంపవల్సిందిగా విన్నపము.... దాదాపుగా నెలరోజులుగా ఏ అధికారి అడివిలోకి వెళ్ళలేకపోయాడు....” ఇట్లా చెప్పి సిగరెట్టుముట్టించాడు.... కాసేపు మౌనంగా గదిలోపచారు చేశాడు.... టక్ టక్ తుడుం సంగతి రాయాలి. ఇప్పటికే సి.ఆర్.పి పంపామంటారెమొగిరిజనులు క్రలలతో దాడికి సిద్ధపడుతున్నట్లు రాయిం చాలి.... మళ్ళీ మనుసు మార్చుకున్నాడు.... కాసేపు మౌనంగా నిలుచుండి బయటకు చూశాడు. బయట ఎండ-తనకు ఉక్కపోస్తున్నట్లనిపించింది. “రాస్కెల్స్” అన్నాడు.... స్టెనోను బెల్ నొక్కుమన్నాడు. బయటినుంచి యస్.ఐ వచ్చి పోలీసు సాల్యూట్ చేశాడు. ఏర్ కూలర్ ఆన్ చేయమన్నాడు. యస్.ఐ ముఖం అటు తిప్పుకుని కూలర్ ఆన్ చేసి బయటకు పోయాడు.

“చింపేయి” అన్నాడు యస్.పి....

“యూకెన్ గో....”, స్టెనో కాగితం చింపేసి వెళ్ళిపోయాడు.

మళ్ళీ కుర్చీలోవచ్చి కూర్చున్నాడు.... గబాగబా పైక్కు తీసివేదో వెతికాడు. నాగపూర్ లో జరిగిన అంతరాష్ట్ర పోలీసు అధికార్ల శాస్త్రోరెన్నుకు సంబంధించిన రిపోర్టుతీసి చదివాడు.... టేబుల్ మీది మ్యాపు గీతలు చూస్తూ చాలా సేపుకూర్చు

న్నాడు. తరువాత వైర్ లెస్ అపరేటర్ని పిలిచి—“నా యాకెన్ గో” అన్నాడు.

ఆ తరువాత ఫోనుచేసి సర్కిల్స్ ను, యస్.ఐ.ని పిలిచాడు.

ఇప్పుడు కొంచెం స్థిమితంగా అన్నింటిది....మ్యాచలో ఊళ్లు చూశాడు.... దళాలకు సస్లయలు ఎక్కడినుంచి వస్తున్నట్లు? అసిఫాబాదు-చెన్నూరు-అదిలాబాదు మూడుచోట్ల పెద్దపత్తన ఫోర్సు పెట్టాలనుకున్నాడు. తర్వాత వార్తాపత్రికలు తిరగేశాడు....మంత్రిమండలిలో నక్సలైటు....యస్.పి. కనీకనిపించకుండానవ్వడం ఫోలిసాఫీసర్ల బదిలీలు....లాంగోవాలా గురించి మరేమిదో?

బుట్లచప్పుడు....పేపరులోనుంచితలెత్తలేదు. ఫోలీసులు సాల్యూట్లుచేస్తున్నట్లుగా బుట్లచప్పుడు. ఎ.యస్.పి సర్కిల్ రెడ్డి, అన్ని తెలుస్తూనేఉన్నాయి. కేబుల్ ముందు వాళ్లుకూర్చున్నట్లుగా కుర్చీలు కిటకిటలాడాయి. అంతా ఎనిమిదిమంది. యస్.ఐలు ఇరుకిరుకుగా కూర్చున్నారు బెంచీమీద.

“సో....” అంటూ పేపరు కేబుల్ మీద పెట్టాడు.

ఏకచటిగా తనివదాక డైనోకు చెప్పిన విషయాన్నే తన అధికారి భాషలో చెప్పాడు.

“సార్ మనం పెట్రోలింగును తీవ్రం చెయ్యాలి.”ముద్దగా ఉన్నసర్కిల్, యస్. పి తలాపాడు.

“అనుమానం ఉన్నవాన్నట్లా అరెస్టు చేయాలి.” ఇంకో యస్. ఐ.

“చేస్తం..అరెస్టులు చేస్తం. అవసరమైతే కాల్పులుచేస్తం. కానిఇంద్రపెల్లిని ఎంత ప్రచారంచేశారు....ప్రభుత్వం ఇప్పుడు ఏం చేయాలనుకుంటోందో తెలుసా?” చెప్పమన్నట్లు ఎ.ఎస్.పి కేసి చూశాడు. అతని మనసులో పార్లమెంటు ఎలక్షన్లు మెదిలాయి....

“తీవ్రవాదులనుంచి జనాన్ని తప్పించాలనుకుంటోంది.... గ్రామోదయ కార్యక్రమాలు తీసుకుంటోంది. వరంగల్ ఢిల్ పెల్లి, మల్లారెడ్డిసల్లెలో కలెక్టరు యస్.పి-మీటింగు బెట్టారు....”

“అదివాళ్లు నమ్ముతున్నారా?” అని ఆకుగలనుకున్న సర్కిల్ అది అంత మంచిదికాదనుకున్నాడు. యస్.పి-ఇదే యస్.పి రాత్రికిఫోనుచేసి పెట్రోలింగుకు పొమ్మనవచ్చు కాని అదే మాటకింది అధికారి అనొద్దు.

ఇంతలోనే వైర్ లెస్ మెసేజొచ్చింది....భువనేశ్వర్ నుంచి పంపిన అదనపు సిఆర్ పి బలగాలను అవసరమైతే చెన్నూరు నుంచి రప్పించుకొమ్మని. చెప్పా చెయ్యకుండానే యస్.పి-లేచి బయటకొచ్చి జీచెక్కిండు.... అధికార్లులేదారు....

తెల్లారి ఏడుగంటలకే లోకారీకేసి పెట్రోలింగుకు పొమ్మని సర్కిల్ కు యస్.పి పోసుచేసిండు

5

తొమ్మిది గంటలు కావస్తోంది. రెండు పాలపిట్ట రంగు వ్యాన్లు, వాటి వెనుక ఒక జీబు ఆదిలాబాదునుండి బయలుదేరి లొద్దిగుండా - చెట్లకిందిగుండా తంతోలి ఊరు దాటినయ్.

రెండు వ్యాన్లలో పోలీసులు తుపాకులకు గద్దవ ఆనించుకొని దిగులు దిగులుగా కూర్చున్నారు. మొదటివ్యాన్లో నడీడు దాటిన బట్టతల పోలీసు సంబంధంలేని విషయాలు మాట్లాడుతున్నాడు. మంత్రాలమీద నమ్మకంగల మరో తురకపోలీసు "గోండు మంత్రం జూర్తస్తేది.. తెరిమాకా ఇక్కడపుట్టి అక్కడ తేల్లడట బయ్యా. పేర్కు మూహా బండు కరుకే - కొన్ వకడ కశే...." పాములాగా నాలుక రావ తావకు కొన బయటకుతెస్తూ ఎవరువిన్నా విసకున్నా చెప్పకపోతున్నాడు.

వెనుకవచ్చే జీపులో నలుగురు రిజర్వు యస్. ఐ. లు - ఒక సర్కిల్ కుచున్నారు. నలుగురిట్లో కబకల్లో చిన్నగా బర్రలుగల ఒక యస్సై ఒక నెల నెలవెట్లా సంపాదింఛాలా అని ఆలోచిస్తున్నాడు. ఈ మోటలో తాబ్ బూట్ అంటే నెలపు దొరకవచ్చని ఆశ. ఇంకొకతనికి ఈ అడివి ప్రాంతంనుండి ఎప్పుడు ట్రాన్స్ పర్ కావాలా? దానికి ఏషేమి చేయాలా? అనే ఆలోచన. ఇంకొకతనికి కనీసం సర్కిల్ ప్రమోషనైనా కావాలనే ఆశ. ఇంకొకతనికి రిజర్వునుంచి సివిల్ కు ప్రై చేసుకోవాలనే తీరని వాంఛ.

సర్కిల్ కు మాత్రం తిక్కతిక్కగా ఉన్నది. యస్. పి. కన్నా తనే తెలివి కలవాడినని - మైయ్యర్ అఫీసర్లు తనమాట పట్టించుకోవడంలేదని ప్రభుత్వాలు మారకపోతే తనెప్పుడో డి. యస్. పి రావాల్సింది కనీసం తను తీసుకునే రిస్కుకు రాష్ట్రపతి వరకవన్నా - ఎవడినన్నా ఎన్.కె.టర్ చేద్దామన్నా మడకడం లేదు, సర్కిలుద్యోగంలో డి. యస్. పి దగ్గరనుండి అందరూ ఆర్డరు యిచ్చేవాళ్ళే - రెడ్డిపటక పుట్టి తను ఊ సాబ్ అనాలి. అదే యమరోతగా ఉన్నది. తనకు నాయ

కులమీద మంట-పోలీసు అధికారమీద మంట, జనంమీద అంతకన్నా నిక్కువ. మంట. వీటన్నిటికీతోడు అందరి మందిలో తను పెట్రోలింగు చేద్దామంటే వద్దంటడు. ఆ తరువాత మళ్ళీ ఆర్డరు. వాని ఆర్డరు పాటించడానికి అల్లాటప్పా రాదనుకున్నాడు. తను విడిచేసిన చెప్పి చెయ్యాలిట. ఈ పెట్రోలింగు తనకేమిటి? చేతులు ముంగట బెట్టుకొని కూర్చుంటే పోలీసు ఉద్యోగం నడవదనియనో, పి. కి. అర్థం కావాలి, అట్లయితే తనను అడిగేవాడుండడు గిరిజనులు రెచ్చిపోతే యనో. పి. కి విచ్చెత్తుతుంది. పైనుంచి గవర్నమెంటు మొత్తుతుంది ఏం చేస్తాడో? ఎట్లా చేస్తాడో చూడాలి ఇదంతా తనే చేస్తున్నానంటాడు. ఐ జీ పి తో, డి ఐ జీ తో "ఐ టాకిట్లు దిస్.... ఐ ప్రిపేర్డు దిస్" అంట తనే చేసినట్టు చెప్పుకుంటున్నాడా? నేనెదుకు రిస్కు తీసుకోవాలి....యనో. పి కాదు ఆ బాస్టర్లును కిందిసర్కిల్స్ ఎదుర్కొంటున్నట్లు పోలీసు అధికారిని అర్థం కావాలి.

ఇంతలోనే అంకోలి కూడా దాటిపోయింది జీటు అగిపోయింది. డ్రైవరు విక్రమఖం వేసి కిందికి దిగాడు, "ఇంజన్ బ్రుకులిస్తోంది సార్" అన్నాడు.

సర్కిల్ జేబులో చేతులు బెట్టుకొని కిందికి దిగాడు. యస్సాయిలు దిగారు.

"సార్ కనీసం అర్థగంటయినా వద్దది సార్" డ్రైవర్ బానెట్ ఎత్తి

"సరే మీరు వెళ్ళండి జీటు బాగు కాగానే నే నొస్తా.... ఉషారుగా గుడిసెలు గాలించండి....జల్దిగా పెయ్యండి" సర్కిల్ సిగరెట్లు ముట్టింది.

అయిష్టంగానే యనో. ఐ. లు నలుగురు వ్యాన్లలోకి మారారు.

ఇద్దరు పోలీసులను వెంట ఉంచుకున్నాడు సర్కిల్.

వ్యాన్లు ముందుకు కదిలాయి.

లోకారి సమీపిస్తున్నదనగా ఒక యువకుడు వ్యాన్లను చూసి ఊళ్ళోకి వేగంగా పరుగెత్తాడు. వ్యాన్లు లోకారి చేరేసరికి "టట్టర....టట్టర" తుడుం యమ భయంకరంగా మోగసాగింది, పోలీసులకు వనుకు జొచ్చింది. యనో. ఐ. లు ఒకరిముఖాలు ఒకరు చూసుకున్నారు. రెండే రెండు నిమిషాల్లో - చుట్టుపక్కల గల వాన్వట్, పిప్పర్దరి, బీజ్ఘాట్, బోర్గాం, అంకోసీ....అడవులు దద్దరిల్లేటట్లు - ఎటు చూసినా తుడుంమోతే....బరిసెలు, కక్రలు పట్టుకొని అడివిల్లనుంచి, లొడ్లులనుంచి, చేండ్లలనుంచి ఎక్కడ మనుషుంటే అక్కడినుంచి లోకారి కేసి పరుగెత్తారు, పోలీ

ఘలు వ్యాన్లు దిగనేలేదు. పిస్తోల్లమీద చేతులుంచి నలుగురు యస్సైలు వ్యాన్లు దిగి పిత్తరిచూపులు చూడసాగారు. మరో పావుగంటలో దాదాపు రెండువేలమంది జనం వ్యాన్లచుట్టూ మూగారు.

తోక్కినలాట - పెడీ పెడీన కేకలు,

“ఊడువానికే” (దున్నేవానికే)

“భూమి పాటిలే” (భూమి కావాలి)

“కల్లెస్కార్ తోడేంగే....”

పోలీసులను వ్యాన్లు దిగమన్నారు. విక్కు-విక్కు మంటూ దిగారు. ఒక్క మాటన్నా మాట్లాడలేదు. ఏదో పనున్న వాళ్ళలాగా లోకారినుండి మామిడిగూడ కేసి నడవసాగిండు. వాళ్ళముందు తుడుం కొడుతూ యువకుడు నడుస్తున్నాడు. మధ్యలో పోలీసులు వెనుక రెండువేలమంది జనం వాళ్ళ కనివి, కోపాన్ని మెడ నరాలుబ్బుతుండగా పెడీపెడీన కేకలు. ఇంకా దూరప్రాంతాలనుండి వచ్చే వాళ్లు వచ్చి చేరుతూనే ఉన్నారు.

వాళ్ళంతా మామిడిగూడ చేరుకునేసరికి పదకొండు గంటలయ్యింది.... పోలీసులు వెనుకవచ్చి నిలిచిన వ్యాన్లలోకి ఎక్కి కూర్చున్నారు. వేల తలకాయల్లో నలుగురు యస్సాయిలు చిక్కుబడిపోయారు.

ఒకామె గుక్క తిప్పకోకుండా మత్తేదాల్లు, కంట్రాక్టర్లు, అడివి అధికార్లు తమనెన్ని తిప్పలు వెట్టారో గొంతెత్తి అవో పాటలాగా విగ్గరగా చెప్పింది. ఆమె న యస్సై ముందుకొచ్చి “ఇన్నెండు మమ్ముల పీకతిన్న సర్కారు మనుషులు మా గూడాలలోకి ఎందుకొచ్చింట్లు?” అన్నది.

నలుగురు యస్సైల్లో ప్రమోషన్ కోసం ఆలోచించే అతను కొద్దిగా ఎక సక్కెంగా “చూసి బోదామని పచ్చినం” అన్నాడు. మాట వ్యంగ్యం కాకుండా బెదురుగా వచ్చింది.

“మా మీదికి ఊ అంటే ఉరికచ్చే సర్కిల్ గాదే బోయిండు” ఇంకొకామె కోపంగా.

ఏమి చేసేటట్లు లేదు. తమదగ్గర తుపాకులున్నాయి నిజమే. అవి కాస్తేకన్నా

ముందే ఈ జనం మీదబడతారు. ఎందుకొచ్చింది తిప్పలు - పోలీసులు చూస్తే వ్యాసు దిగేటట్లు లేరు.

జనం వొత్తుకొత్తుగ మీది కొన్నన్నారు.

“మీరు మంచిగా ఉండాలంటే మరిక గూడాలల్లోకి రామని క్షమాపణ చెప్పి వెళ్ళండి” అరుపులు కేకలు.

చేసేదేమీ లేక నలుగురిలో ఒకరు “వ. రి క రామ”ని క్షమాపణ చెప్పాడు.

“మీ అధికారానికి చెప్పండి! గోడ్లకు మీములు గావాలని. రగల్ రాజ్ఞెం వచ్చేదనుక లదాయి జేస్తమని చెప్పండి. నైజాం ముంచిండు, కాంగిరేసు ముంచింది - తెలుగుదేశం మమ్ముల ముంచింది....” సోనేరావు అనే యువకుడు విగ్గరగా మాట్లాడాడు.

“ఆత్రం అశోకును మీరే చంపిండ్లు ఉల్టా మా నాయకుడు అన్యంతరావును జేల్లేసిండ్లు - మా నాయకున్ని విడువకుంటే మేం ఊకోమని మీ సర్కారుకు చెప్పండి....” ఇంకొకడు.

పోలీసులు వెనక్కు తిరిగారు.... దిగాలుబడ్డ ముఖాలతో.

అక్కడ అంకోలి కీవల సర్కిల్ సిగరెట్లు తాగుతూ నిల్చున్నాడు. పోలీసులు వెళ్ళిపోయిన తరువాత అరగంటకు జీపు స్టార్టయ్యింది. సర్కిల్ కూసున్నాడు. పోలీసులు కూర్చున్నారు. ఇంకపోనే భయ కర్పంగా తుడుం మోత - అంకోలినుండి జనం అడవిలో నుండి లోకారి దిక్కు జట్టుజట్టుగా పరుగెత్తడం సర్కిల్ చూసిండు. ఆ తరువాత అన్నిపేపులనుండి తుడుం మోగడంతో సర్కిల్ కు మతిపోయింది. జీబు వెనక్కి తిప్పుమన్నాడు. అదిలాచాదు చేరుకునేసరికి పన్నెండయ్యింది. అదర బాదరాగా జీబును ఒక దినపత్రిక విలేకరింటి ముందు ఆపాడు. తన ఉక్రోషాన్నంతా విలేకరికి చెప్పాడు.

తెల్లారింది. యస్. పి. ఇంట్లో ఆ రోజు గుక్రవారం కనుక నౌఖర్లు, పోలీసులు కలిసి ఇల్లంతా కడుగుతున్నారు. వైర్లెస్ ఆపరేటర్ పరుగెత్తుకొచ్చాడు. కళ్ళు విప్ప

గానే డి. ఐ. జి. నుంచి వైర్ లెస్. నైటుగానుతి నే స్టిప్పర్లన్నా పేసుకోకుండా పరుగెత్తాడు.

“మీ సర్కిల్ గాడేదో పేపర్ల స్టేటిమింటిచ్చినాడు, చూశావా.... బయటినుంచి డి. ఐ. జి. ఇదే విషయం గూర్చి ఐ.జి.పి, డి. ఐ. జి. ఇంటిలిజెన్సు డి.జి.పి. హోం మినిస్ట్రీ నుండి ఎంక్వయరీలు.

యన్. పి. కి ఎట్టకేలకు తెలుగు దినపత్రికలో ఎవడో కొంప ముంచినట్లుగా అర్థమయ్యింది. తెప్పించాడు. “తీవ్రవాదుల స్వైరవిచారం” హెడ్ లైన్లు చూసి అదిరిపోయాడు. “జంకుతున్న పోలీసులు.... అదిలాబాద్ తాలూకాలో ఉగ్రవాదులకు గోడ్ల తిరుగుబాటుకు భయపడి పోలీసులు గ్రామాల్లో గస్తీ తిరగటం నిన్నటినుంచి నిలిపివేశారు. పోలీసులు గస్తీ తిరగడానికి పోతే గోండ్లు అడ్డగించి తమ ఇష్టంవచ్చి నట్లుగా తిడుతూ అవమానిస్తున్నందున పోలీసులు మొన్న ప్రత్యేక సమావేశం జరిపి ఈ మేరకు నిర్ణయించారు. పోలీసులను గస్తీకి పొమ్మని ఆదేశిస్తే వెళ్ళడానికి ఇష్టపడటం లేదని, మరెక్కడికైన బదిలీ చేయమని కోరుతున్నారని సర్కిల్....” పేపరు గిరవాపేసి గజగజా ఘోనెత్తి ఎవరినో చెడామడా తిట్టి - అదినపత్రికను స్వాధీనం చేసుకొని కాలబెట్టవలసిందిగా ఆదేశమిచ్చాడు.

మళ్ళీ పేపరు తీసుకున్నాడు. ఈ పాటికే ఆది సర్కులేటయ్యి ఉంటుందని తోచింది. యన్. పి. కి బుర్ర వేదెక్కింది. ఫోన్ చేసి సర్కిల్ ను పిలిచాడు. సర్కిల్ ను తిట్టినతిట్టు తిట్టకుండా అర్థగంట తిట్టాడు.

“పోలీసులు ధైర్యస్థులేనని, ఇగ్రడ్రవెల్లలో పోలీసు చనిపోయినా గోండ్లు అలాచక చర్యలను, వారిని ప్రేరేపిస్తున్న తీవ్రవాదశక్తులను అరికట్టడానికి, సమూలంగా తుడిచిపెట్టడానికి పోలీసులు అత్యవిశ్వాసంతో పని చేస్తున్నారని, కరపత్రం మధ్యాహ్నానికల్లా సిద్దం చేయించి పంపాలి.”

సర్కిల్ ముఖం మాడిపోయింది. జీబెక్కిన తరువాత పట్టరాని కోప మొచ్చింది.

మధ్యాహ్నానికల్లా పంచాలన్న కరపత్రాలు వాడవాడలా సాయంత్రాని కల్లా పోలీసులే పంపారు. ఈలోగా యన్. పి. కి ఒక పదిసార్లన్నా వైర్లెస్ లో ఎంక్వయ

రీలు, మందలింపు లొచ్చాయి. అసెంబ్లీలో చర్చ జరిగినట్లు - భయపడుతూనే తమ ప్రాణాలకు ముప్పున్నా ప్రజలతరపున అన్నిటికీ సిద్ధపడి ఈ విషయం ప్రస్తావిస్తన్నట్లు భారత కమ్యూనిస్టు ఎమ్. ఎల్. ఏ., బి. జె. పి. ఎమ్మెల్లె - రాంగ్రెస్ ఎమ్మెల్లె ఏక కంఠంతో ఉద్ఘాటించినట్లు వార్తలొచ్చాయి.

వాళ్ళందరు పట్టుపడుతున్నారు గనుక ఆదిలాబాదు మత్తేదారైన విధాన పరిషత్తు చైర్మన్ ప్రత్యేక సమావేశానికి ఆనుమతించాడు.

o o o

ఆ రోజు మార్చి తొమ్మిదవ తేదీ. ఆదిలాబాదులోని ఇతర ప్రాంతాలనుండి ఆదిలాబాదుకు ఆదనపు బలగాలను పిలిపించాడు యన్. పి. మూడు వ్యాన్లు, ఆరు జీబులు సిద్ధంగా వున్నాయి. ఆదిలాబాదు పట్టణం పోలీసులతో నిండిపోయింది. ఏదో జరుగదోతున్నట్లుగా - యుద్ధ వాతావరణంతో నిండిపోయింది.

అర్ధరాత్రి దాటిపోయింది. దాదాపు 2 గం|| రాత్రి యన్. పి. ఆఫీసులో ఎర్రగా ఉప్పిన కళ్ళతో, ఎడతెరిపి లేకుండా సిగరెట్లు తాగుతున్నాడు. ఆయన ఎడమ వక్క గోడకు ఒక పటం తగిలించి ఉంది.

ఆ పటంమీద కర్ర తిప్పుతూ యన్. పి. చెప్పుతున్నాడు. "ఆ గుట్టల్లో దళాలున్నాయి. జామిని, తోయగూడ, మేడిగూడలో తప్పకుండా వాళ్ళ అర్గ్లనైజర్లున్నారు. మీరిప్పుడే వెళ్ళాలి. టిఫిన్లు, తిండి అన్నీ సిద్ధం చేసుకోండి. జామిని, తోయగూడ, మేడిగూడాలను ఎన్ సర్కిల్ చేమాలి" సర్కిల్ ముగించాడు.

మరో పది నిమిషాలలో మూడు వ్యాన్లు, ఆరు జీబులు బయలుదేరాయి. నెల ఎప్పుడో గూకింది. చిక్కగా, చీకటి చీకటిగా పరుచుకొని ఉన్న చెల్ల నీడల చేదినూ.... ఆ పటాలం సాత్వాల చేరుతునేసరికి రాత్రి మూడున్నర. ఆక్కడ మూడు వ్యాచ్ లుగా విడిపోయారు. సర్కిల్ జామినీలేసి సాగే వ్యాచ్ కు నాయకత్వం వహించాడు. జామిని ఊరి ముందు జీబులాపిండ్లు. లైట్లు బందు చేసిండ్లు. కుక్కలు జాయి జాయిస మొరగపాగినయ్. మట్లమీది ఎడ్లు దెదిరి తలుగులు తాళ్ళు తెంపు కున్నయ్. ఆ గడబిడలో ఒక గోండ్లరైతు లేచి ఆదరబాదరగా తుడుం గొట్టించు. సర్కిల్ ఆ రైతుమీద వడ్డాడు. తుడుం పగిలిపోయింది.

ఆ శబ్దానికి ఊరంతా లేచింది. ఏది దొరికితే దానితోని ఆ చీకట్లోనే పోలీసుల

మీద వచ్చారు. ఇస్తూ అనే గోండురైతు బల్లెంతో సర్కిల్ మీద వచ్చాడు సర్కిల్ బోపీ కిందబడ్డది. లొల్ల - ఏడుపులు, అరుపులు, తిట్లు - పోలీసులు జనం కల బెని గారు పోలీసులకు జనానికి దెబ్బలు చాకినయ్యే. తెల్లారే చుక్కపొడిచే సమయానికి 9 మందిని తుక్కుతుక్కు గొట్టి జీబులేసిండ్లు. నలుగురు పోలీసులు నడవలేకుండా పోయారు. వాళ్ళు తోయగూడ వేపు కదిలేసరికే తోయగూడెం పోయిన బ్యాచ్ లోని పోలీసులు, యస్పయ్యలు బట్టలు చిరిగి తన్నులుతిని వరుగెత్తుకొచ్చారు. మేడిగూడకు పోయిన వాళ్లేమయ్యలతో తెలియదు. తుడుములు భయంకరంగా మోగుతున్నాయి. పోలీసులు ఒకరిమొకాలు ఒకరు చూసుకున్నారు. సర్కిలు నెత్తంతా దుమ్మే.

సర్కిలుకళ్ళు ఎర్రగా, అతను ఉన్నాదిలా బొబ్బలుపెట్టి అరుస్తాడు. అప్పటికి కరకర పొద్దు పొడిసింది.

ఈసారి రెండువ్యాచ్ లు ఒక్కపై తోయగూడలేసి సాగాయి. సాత్తాల ప్రాజెక్టు కాలువల ప్రక్కన జీబులు, వ్యాన్ లు ఆపారు. పది వన్నెండు సంవత్సరాలు వెల్లని ఒక గోండుబాలుడు వీరావేళ తో తుడుము కొడుతున్నాడు. అప్పటికే వాళ్ళ దినుసులు పారబోయబడ్డాయి. గుడిసెలు కూలగొట్టబడ్డాయి. దొమ్మీలు జరిగాయి. శ్రీల గుడ్డలు చింపారు.

శ్రీల లొమ్ములమీద పోలీసులు గుద్దారు ... ఎండ ఎక్కిపోతోంది.

పోలీసులు ఊళ్ళెక్కబోయి ఇదంతా చేశారు. ఒక్క పురుషుడన్నా కనిపించలేదు. మళ్ళీ వ్యాన్లదగ్గరి కొచ్చారు. వ్యాన్ లి చాటునుండి, కాలువల్లోనుండి జనం ఒక్కపెట్టున పోలీసులమీద వచ్చారు.

ముసలి ఎగోదిరావు వండ్లు పటపట కొరుకుతూ ఒక బండి ఎత్తుకొని పోలీసు మీద వేయబోయాడు. పోలీసు వరుగెత్తి ఎగోదిరావును పట్టుకున్నాడు. ముసలి ఎగోదిరావు, బతుకంతా తన్నులు, చావులు తిన్న ఎగోదిరావు నాగరికులు, సర్కారు తరిమి తరిమి కొట్టగా ఊపిరి సలువక కీలారణ్యాలల్లోకి నుడువకపోయిన ముసలి ఎగోదిరావు తన తరతరాల గోండు కసితో వండ్లు కొరుకుతూ పోలీసును బాదుచూనే ఉన్నాడు. పోలీసు స్పృహతప్పి పడిపోయాడు. ముసలి ఎగోదిరావు స్పృహతప్పి పడిపోయాడు.

సర్కిలు టియర్ గ్యాసుకోసం ఆర్డరిచ్చాడు. పోలీసులు టియర్ గ్యాసు గోళాలు విసిరారు జనం టియర్ షెల్లు తీసి దూరం విసిరి పారేశారు. కొందరు బుసబుస పొంగే వాటిమీద మట్టి చల్లారు. ఉల్లిగెడ్డలు వెంట తెచ్చుకున్నవాళ్ళు వాసన చూశారు. తమకున్న కర్రలతో, బండలతో ఆదివాసులు పోలీసులమీద మరొక మారు పడబోయారు. తుపాకులు మొగిగినయ్యే. గాలిలోనికి కాల్పులు సాగినయ్యే. గిరిజనులు తగ్గారు.

అట్లా పోలీసులకు, ఆదివాసులకు తెల్లవారు యామున 4 గంటలకు మొదలయిన సంకుల సమరం ఉదయం పదిగంటలవరకు ముగిసింది.

పోలీసులు దాదాపు 150 మందిని అరెస్టు చేశారు. అంక్షలో వాళ్ళ నాయకుడు భగవతిరావు కూడా ఉన్నాడు.

మూడు గ్రామాలను ధ్వంసంచేసి ఆదిలావాదుకేసి పటాలం కదిలింది, పోలీసులంతా దెబ్బలు తిన్నారు. ఈ గండం గడిచినందుకు ఎవరికి వారికి విశ్రాంతిగానే ఉన్నది. దాదాపు 20 మంది పోలీసులు వ్యాన్లలో దెబ్బలతో మూలుగుతున్నారు

వ్యాన్లు చెట్ల నీకల కిందినుంచి కదిలాయి... పోలీసుల ముఖాలలో విజయ గర్వం లేదు. నెత్తురుచుక్క లేదు కాని ఆ నెత్తురు ముద్దలైన ఆదివాసులు పిడికిలైతి అడివి అడివంతా ప్రతిధ్వనించే విధంగా - పిట్టలు, జంతువులు అల్లకల్లోల మయ్యే విధంగా, గూడాలన్నీ ఆ గొంతులు వినిపించే విధంగా నినదీస్తూనే ఉన్నారు.

- “కల్లెసర్కార్ తోడేంగే” (యూటా సర్కారును దించుతాం)
- “రగల్ రాజ్ఘెం పైసివాకట్” (రగల్ రాజ్ఘెం గెల్చివస్తాం)
- “ఊడువానికే ఖూమి పాజిలె”
- “రైతు - బూతి సంగెం జిందాబాద్” (రైతుకూలి సంఘం జిందాబాద్)

మార్చి సంచికలో అసంపూర్తిగా ప్రచురింపబడిన ‘జానకి విముక్తి’ సమీక్ష మళ్ళీ మే సంచికలో కొనసాగుతుంది.